

GHEPARDUL

Ghepardul (Acinonyx Jubatus) este un mamifer carnivor sălbatic, cu capul mic și rotund, coada lungă, picioare înalte, cu blana de culoarea gălbuie cu pete mici, întunecate. Este specific savanelor din Africa și din sudul Asiei.

De-a lungul ecuatorului, în Africa se întinde marea savană. În Tanzania, aceasta este cunoscută sub denumirea de Masai Mara – „pământul pătat”, în limba masai. Un strat de cenușă hrănitore, întins ca o pătură de către vulcanii străvechi, a făcut din această zonă unul dintre cele mai înfloritoare ecosisteme din lume.

Cirezile uriașe de ierbivore ce pasc în savană sunt „contrabalansate” de patru mamifere carnivore mari: trei feline (leopardul, leul și ghepardul) și o specie de hienide (hiena).

Tufișurile dese și copacii înalți ai pădurilor de la malul râurilor adăpostesc cea mai mare felină pătată a Africii: leopardul. Celelalte două mari feline sunt adaptate vieții în savană. Sun felinele de savană ale Africii.

Esență a grației și eleganței, **ghepardul** este cel mai rapid mamifer terestru. Este atât de specializat, încât își bazează supraviețuirea pe sprintul de 300 m.

Viata si moarte in savana

Se știe că dintre toate felinele, ghepardul este cel mai atent cu puii săi. Femelele își cresc singure puii. Ele pot naște prima dată la vârsta de 2 ani, apoi din 24 în 24 de luni. Media la naștere este de 4 pui, cazurile de 8 fiind rare. O perioadă după naștere, mama mută culcușul din două în două zile, pentru ca micuții să nu lase un miros care ar putea să atragă animalele de pradă. „Vizuina” este, de fapt, un loc îngust cu iarbă culcată la pământ, lângă terenul de vânătoare al mamei. Aceasta este mereu în cautarea prăzii, din care se înfruptă numai după ce puii s-au săturat.

Până când vor fi în stare să alerge mai repede, puii sunt însă extrem de vulnerabili. Aceasta se întâmplă pentru că, de dragul vitezei, ghepardul a trebuit să renunțe la apărarea puilor. Femelele nu au forța necesară să-și păzească puii de lei sau hiene, și, de aceea, 50 % dintre ei sunt uciși în primele luni de viață.

Vulturii sunt una dintre cele mai mari amenințări pentru pui, nu pentru că îi atacă, ci pentru că pot atrage lei și hiene la un prânz câștigat cu ușurință. Leiiucid mai mulți pui de ghepard decât orice alt prădător. Abia un pui din 20 ajunge la maturitate. Motivul acestui comportament agresiv poate fi acela că leii vor să elimine concurența.

O felina ... migratoare

În timpul sezonului secetos, puii pot muri și de foame. O dată cu migrația ierbivorelor, iepurii și vulpile cu urechi de liliac sunt singura pradă mai consistentă ce poate fi găsită în zonă. Este momentul când mama și puii ei pornesc într-o călătorie anuală. *Femelele și puii lor sunt singurele mamifere migratoare din lume.* Ca să prospere, acestor nomazi iuți de picior le trebuie terenuri întinse de vânătoare. Pot călători zeci de kilometri spre câmpiile din centrul savanei.

Puii stau cu mama lor până împlinesc 15-18 luniși s epot sescurca singuri. Mama i-a învățat până la momentul respectiv numeroase tehnici de vânătoare. În aceasta perioadă, ca toți adolescenții, puii de ghepard încep să simtă gustul libertății. Plecată la vânătoare într-o dimineață, mama nu se mai întoarce. Despărțirea este bruscă și definitivă. Puii au ajuns la vârsta la care trebuie să se descurce singuri.

Libertate si pericol

Intre timp, puii ajunși la vârsta la care trebuie să supraviețuiască prin propriile puteri au rămas singuri în imensitatea savanei. De obicei, gheparzii tineri se despart de mamele lor în anotimpul umed, când hrana este mai ușor de găsit.

Dacă au supraviețuit mai mulți frați, ei stau și vânează împreună până când ating vârsta de 2 ani. Apoi se despart. Tinerele femele ghepard rămân de obicei pe același teritoriu cu mamele lor, în timp ce masculii se deplasează pe distanțe foarte mari. Comportamentul acesta instinctiv poate fi modul în care natura evită endogamia (împerecherea între indivizi din aceeași familie). Despărțirea are loc și datorită faptului că femelele și masculii ghepard se confruntă cu probleme diferite la această vârstă. În timp ce pentru femele cea mai importantă este capacitatea de reproducere, la masculi teritoriul și iscusința de vânător contează.